

<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε Ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τοῦ Τριωδίου Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.</p> <p>Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, καὶ Υἱὸς συναΐδιος, ἐπὶ πᾶσι ἀλόγου ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθὼν· ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χειρὸς κατέχοντες, εὐφήμουν φωνῇ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.</p> <p>Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραήλ, ἡ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου, ἔρχεται σοι πρᾶς καὶ σώζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πᾶσι ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου· Ἐόρταζε τὰ τῶν Παιδῶν, κλάδους χειρὸς κατέχουσα, εὐφήμησον· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,</p>		<p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6). Κύριε Ἐκέκραξα... (Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9). Τροπάρια. Τοῦ Τριωδίου. Σήμερα μᾶς συγκέντρωσε ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύ- ματος· καὶ ὅλοι σηκώνοντας τὸν Σταυρό σου λέμε· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, Δόξα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους στοὺς ὑψιστοὺς Οὐρανοῦς.</p> <p>Αὐτός πού ἔχει θρόνο τὸν Οὐρανό, καὶ ὑποστήριγμα τῶν ποδιῶν του τὴ γῆ, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ Υἱός, πού εἶναι μαζί του αἰώνιος, ταπεινώθηκε σήμερα ἐρχόμενος στή Βηθανία ἐπάνω σέ πουλάρι χωρὶς λογι- κή· Γι' αὐτό τὰ παιδιά τῶν Ἑβραίων κρατώντας στά χέ- ρια κλαδιά τὸν ζητωκραύγαζαν μέ δυνατὴ φωνή· Δόξα στόν Ὑψιστο Θεό, ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ πού ἔρχεται.</p> <p>Ἐλᾶτε σήμερα κι ἐμεῖς, ὅλος ὁ νέος Ἰσραηλιτικὸς λαός, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία πού προῆλθε ἀπὸ τὰ ἔθνη, μαζί μέ τὸν Προφήτη Ζαχαρία, ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε ὑπερβολικά, πόλη τῆς Σιών, κήρυττε, πόλη τῆς Ἱερουσαλήμ· Γιατί νά, ὁ Βασιλιάς σου ἔρχεται σ' ἐσένα πρᾶς καὶ σωτήρας καὶ καθισμένος ἐπάνω σέ πουλάρι ὄνου πού κατάγεται ἀπὸ ζῶο· Γιόρταζε σάν τὰ παιδιά κρατώντας κλαδιά, δοξολόγησέ τον· Δόξα στόν Ὑψιστο</p>
--	--	---

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Τὴν σεπτὴν Ανάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἡγείρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνουν Λάζαρον, τὸν φίλον Ἀγαθέ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· ὅθεν καὶ τῷ πῶλῳ ἐπέβης συμβολικῶς, ὡσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος, Σωτήρ. Ὅθεν καὶ τὸν αἶνόν σοι προσφέρει, ὁ ἠγαπημένος Ἰσραήλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε Χριστέ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτοῦς· Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὕρησετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότη εἶπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα...

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρό. Προκείμενον.

Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ πού ἔρχεται

Προτυπώνοντας σ' ἐμᾶς τὴ σεβάσμια δική σου Ανάσταση, ἀνέστησες μέ τὴν προσταγή σου ἀπὸ τὸ μνήμα τὸν ἄψυχο Λάζαρο τὸ φίλο σου, Ἀγαθέ, πού ἦταν νεκρὸς τετραήμερος καὶ μύριζε· Γι' αὐτὸ καὶ κάθισες ἐπάνω στὸν πῶλο (στό πουλάρι) συμβολικά, σὰν νὰ μεταφερόσουν ἐπάνω σέ ὄχημα, ὑποδηλώνοντας τὰ πλανεμένα ἔθνη. Γι' αὐτὸ καὶ σοῦ προσφέρει τὸν ὕμνο ὁ ἠγαπημένος Ἰσραηλιτικὸς λαός, ἀπὸ στόματα βρεφῶν πού θηλάζουν καὶ ἄκακων νηπίων, τὰ ὁποῖα σέ ἔβλεπαν, Χριστέ, νὰ μπαίνεις στὴν ἁγία πόλη ἕξη ἡμέρες πρὸ τοῦ Πάσχα.

Ἐξη ἡμέρες πρὸ τοῦ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθανία· Καὶ τὸν πλησίασαν οἱ Μαθητὲς του λέγοντάς του· Κύριε, ποῦ θέλεις, νὰ σοῦ ἐτοιμάσουμε νὰ φᾶς τὸ Πάσχα; Κι Ἐκεῖνος τοὺς ἔστειλε λέγοντας· Πηγαίνατε στὸ ἀπέναντι χωριό, καὶ θὰ βρεῖτε κάποιον ἄνθρωπο, νὰ κρατᾶ στάμνα νεροῦ· Ἀκολουθήστε τον καὶ πείτε στὸν νοικοκύρη τοῦ σπιτιοῦ· Ὁ Διδάσκαλος λέγει· Σ' ἐσένα θὰ κάνω τὸ Πάσχα μαζί μέ τοὺς Μαθητὲς μου.

Δόξα...

Σήμερα μᾶς συγκέντρωσε ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Καὶ ὅλοι σηκώνοντας τὸ Σταυρό σου λέμε· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό.

Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο).

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρό. Προκείμενο.

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11). Αναγνώσματα. Γένεσις. (ΜΘ', 1-2, 8-12). Ἐκάλεσεν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ, ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσασαν οἱ ἀδελφοί σου, αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου, προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης, ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος, τίς ἐγερεῖ αὐτόν; οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. Δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ, πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ, χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἢ γάλα.</p> <p>Προφητεία Σοφονίου. (Γ', 14-19). Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἰερουσαλήμ· εὐφραίνου</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11). Αναγνώσματα. Γένεση. (ΜΘ'. 1-2, 8-12). Κάλεσε ὁ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς του καὶ τοὺς εἶπε· Συγκεντρωθεῖτε, γιὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλω, τί θὰ συμβεῖ σ' ἐσᾶς καὶ τοὺς ἀπογόνους σας μέχρι καὶ τίς τελευταῖες ἡμέρες. Μαζευθεῖτε καὶ ἀκούστε με, γιοὶ τοῦ Ἰακώβ, ἀκούστε τὸν Ἰσραὴλ τὸν πατέρα σας. Ἰούδα, θὰ σὲ ὑμνήσουν οἱ ἀδελφοί σου· Τὰ χέρια σου θὰ πέφτουν βαριά στὴ ράχη τῶν ἐχθρῶν σου· Θὰ σὲ προσκυνήσουν ὡς ἀρχηγό οἱ γιοὶ τοῦ πατέρα σου. Λιονταράκι θὰ εἶσαι, Ἰούδα. Βλάστησες ἀπὸ ἐμένα σὰν ἀπὸ βλαστάρι, υἱέ μου. Ἔπεσες καὶ κοιμήθηκες ὅπως τὸ λιοντάρι καὶ ὡς σκύμνος (μικρὸ λιονταριῦ)· ποιὸς θὰ τολμήσῃ νὰ τὸν ξυπνήσῃ; Δέν θὰ λείψει ἄρχοντας ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Ἰούδα καὶ ἀρχηγός ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους του, μέχρι νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος στοῦ ὁποῦ τὰ χέρια εἶναι ἐμπιστευμένα τὰ πάντα, καὶ Αὐτός θὰ εἶναι ἡ προσδοκία (ἢ ἐλπίδα) τῶν ἐθνῶν. Θὰ δένει τὸ γαῖδουράκι του στὴν κληματαριά, καὶ τὸ πουλάρι του στὴν Ἑλικά (ψαλίδα) τῆς κληματαριᾶς. Θὰ πλύνει μὲ κρασί τὴ στολή του καὶ μὲ τὸν χυμὸ τοῦ σταφυλιοῦ, πού μοιάζει μὲ αἷμα, τὴν ἐνδυμασία του. Θὰ ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ χαρὰ τὰ μάτια του, σὰν νὰ ἔχει πιεῖ κρασί, καὶ θὰ εἶναι λευκά τὰ δόντια του περισσότερο ἀπὸ τὸ γάλα. (Ὅλα δείγματα εὐημερίας). Προφητεία τοῦ Σοφονία. (Γ'. 14-19). Αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Χαῖρε πολὺ, θυγατέρα Σιών, κήρυσε τὴ χαρὰ σου, θυγατέρα Ἰερουσαλήμ· Νὰ</p>
--	--	--

καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ
 Ἱερουσαλήμ, περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου,
 λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· Βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψει κακὰ
 οὐκέτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐρεῖ Κύριος τῇ
 Ἱερουσαλήμ· θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ
 χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός,
 σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σέ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ
 σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ
 σοὶ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς. Καὶ συνάξω
 τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ'
 αὐτὴν ὀνειδισμούς; Ἴδου ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκέν
 σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω
 τὴν ἐκπεπαισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην
 εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ
 ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Προφητεία Ζαχαρίου. (Θ', 9-15).

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ
 Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδού ὁ
 Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων
 αὐτός, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ
 πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ
 Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ
 ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλήθος

εὐφραίνεσαι καὶ νά τέρπεσαι (νά χαίρεσαι) μέ ὅλη τὴν
 καρδιά σου, θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αἰφάισεσε ὁ Κύριος
 τὰ ἀδικήματά σου, σέ λύτρωσε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν
 ἐχθρῶν σου· Ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Κύριος εἶναι μέσα
 σέ σένα, δέν θά δεῖς πλέον συμφορές καὶ θλίψεις. Κατὰ
 τὴν ὥραία ἐκείνη ἐποχὴ θά πει ὁ Θεός στήν
 Ἱερουσαλήμ· Ἐχε θάρρος, Σιών, μὴν ἀφήσεις νά παρα-
 λύσουν τὰ χέρια σου. Ὁ Κύριος ὁ Θεός σου πού βρίσκε-
 ται μέσα σ' ἐσένα καὶ εἶναι δυνατός, θά σέ σώσει, θά
 φέρει σ' ἐσένα εὐφροσύνη, καὶ θά σέ κάνει καινούρια μέ
 τὴν ἀγάπη του, καὶ θά εὐφρανθεῖ καὶ Αὐτός γιά σένα,
 ὅπως κατὰ τίς χαρμόσυνες ἡμέρες τῶν πανηγύρεων.
 Καὶ θά συγκεντρώσω, λέγει ὁ Κύριος, ὅλους τοὺς συντε-
 τριμμένους αἰχμαλώτους πού γύρισαν σ' ἐσένα. Ποιός
 τόλμησε νά ἀξεντελίσει αὐτὴν τὴν πόλη; Ἀλλοίμονο
 του! (Θά τιμωρηθεῖ). Νά, ἐγὼ κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη θά
 κάνω θαύματα σ' ἐσένα γιά σένα (Ἱερουσαλήμ), λέγει ὁ
 Κύριος, καὶ θά σώσω τὴν καταπιεσμένη, καὶ θά δεχθῶ
 μέ στοργή τὴν ἀπομακρυσμένη (τοὺς αἰχμαλώτους καὶ
 ἐξορίστους), καὶ θά τοὺς ἀναδείξω καύχημα καὶ θά τοὺς
 κάνω ξακουστοὺς σέ ὅλη τῇ γῆ.

Προφητεία τοῦ Ζαχαρία. (Θ' . 9-15).

Αὐτά λέγει ὁ Κύριος· Χαῖρε πολύ, θυγατέρα Σιών,
 κήρυσσε τὴ χαρὰ σου, θυγατέρα Ἱερουσαλήμ· Νά, ὁ Βασι-
 λιάς σου ἔρχεται σ' ἐσένα, γεμᾶτος δικαιοσύνη καὶ ὡς
 Σωτήρας πού σώζει, πραῦς, καθισμένος ἐπάνω σέ ἕνα
 ζῶο, ἕνα πουλάρι νεαρό. Καὶ θά ἐξολοθρεύσει τὰ πολε-
 μικά ἄρματα τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν καὶ τό ἵππικό τῆς
 Ἱερουσαλήμ· Καὶ θά ἐξολοθρεύσει τό πολεμικό τόξο, καὶ

καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνῳν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ, καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῶ τόξον, ἔπλησα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερωῶ τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ, καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπή βολὴς αὐτοῦ, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ, Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14)).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Τοῦ Τριωδίου.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ

θά γίνει ἡ μεγάλη εἰρήνη τῶν Ἐθνῶν· Καὶ θά γίνει Ἄρχοντας ἀπὸ τὰ νερά τῶν ἀνατολικῶν ποταμῶν μέχρι τῆ Μεσόγειο θάλασσα, καὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ποταμούς μέχρι τὰ πέρατα τῆς γῆς. Κι Ἐσύ, Κύριε, ἐξ αἰτίας τῆς συμφωνίας σου, πού ἐπιβεβαιώθηκε μέ αἷμα, ἔβγαλες τοὺς αἰχμαλώτους σου, πού προστάτευες, ἀπὸ τό λάκκο πού δέν εἶχε νερό (ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία). Ἐσεῖς αἰχμάλωτοι πού προέρχεσθε ἀπὸ τὴ συναγωγή (τό λαό) τῶν Ἰουδαίων, θά καθίσετε στήν ὀχυρωμένη πόλη σας, καὶ ἀντὶ τῆς σύντομης αἰχμαλωσίας σας θά ἀμειφθεῖτε διπλά. Διότι ἐσᾶς, Ἰουδαῖοι, σᾶς τέντωσα ὡς τόξο γιὰ τόν ἑαυτό μου, γέμισα τὴ φαρέτρα μου σάν βέλη μέ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ θά παρακινήσω τὰ τέκνα σου, Σιών, ἐναντίον τῶν τέκνων τῶν Ἑλλήνων, καὶ θά σέ χρησιμοποιήσω σάν μάχαιρα πολεμιστῆ. Καὶ ὁ Κύριος θά εἶναι μαζί σου ἐναντίον τους, καὶ θά ἐπιτεθεῖ ἐναντίον τους σάν ἀκτίνα ἀστραπῆς. Ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας θά σαλπίσει μέ τὴ σάλπιγγά του, καὶ θά προχωρήσει ἐναντίον τους μέ ἀπειλητικό σάλο. Ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτορας θά ὑπερασπισθεῖ τότε τοὺς Ἰουδαίους.

Ἐκτενής. κ. λ. π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Τροπάρια.

Τοῦ Τριωδίου.

Νά χαίρεσαι καὶ νά εὐφραίνεσαι, πόλη τῆς Σιών, νά εὐχαριστεῖσαι καὶ νά ἀγάλλεσαι Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· Διότι νά, ὁ Βασιλιάς ἦλθε μέ δικαιοσύνη, καθισμένος

πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν, καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ Βαῖα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννουν αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾶ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πώλου, Δαυϊτικῶς Ἀγαθέ, καὶ Παῖδες σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς, Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως, τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα...

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνῆγαγε, καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ἐπάνω σέ πουλάρι καὶ ἀνυμνούμενος ἀπὸ παιδιᾶ· Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, εἶσαι δοξασμένος ἐσύ πού ἔχεις πλῆθος εὐσπλαχνίας, ἐλέησέ μας.

Στίχ. Ἀπὸ στόματα νηπίων καὶ παιδιῶν πού θηλάζουν κατασκευάσες ὕμνο.

Ἦλθε ὁ Σωτήρας σήμερα στὴν πόλη Ἱερουσαλήμ, νά ἐκπληρώσει τὴ Γραφή· Καὶ ὅλοι πῆραν στά χέρια κλαδιά φοινίκων, καὶ ἔστρωναν ἀπὸ κάτω του τά ροῦχα τους γνωρίζοντας ὅτι Αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας· Σ' Αὐτόν τά Χερουβὶμ φωνάζουν ἀσταμάτητα· Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, εἶσαι δοξασμένος Ἐσύ πού ἔχεις πλῆθος εὐσπλαχνίας, ἐλέησέ μας.

Στίχ. Κύριε, Κύριέ μας, πόσο ἀξιοθαύμαστο εἶναι τὸ ὄνομά σου σέ ὅλη τὴ γῆ.

Ἐσύ πού κινεῖσαι μέ ὄχημα τά Χερουβὶμ, καὶ ὕμνεῖσαι ἀπὸ τά Σεραφίμ, ἀνέβηκες ἐπάνω σέ πουλάρι κατὰ τὴν Προφητεία τοῦ Δαυῖδ, Ἀγαθέ· Καὶ παιδιὰ σέ ἀνυμνοῦσαν, ὅπως ἀρμόζει στὸν Θεό· Οἱ Ἰουδαῖοι σέ κακολογοῦσαν παράνομα· Τό ὅτι κάθισες ἐπάνω σέ πουλάρι προτύπωνε τὴν ἀνυποταξία τῶν ἐθνῶν πού μεταβάλλονταν ἀπὸ τὴν ἀπιστία στὴν πίστη. Δόξα σ' ἐσένα, Χριστέ, πού εἶσαι ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα...

Σήμερα μᾶς συγκέντρωσε ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ ὅλοι σηκώνοντας τὸν Σταυρό σου λέμε· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, Δόξα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους στά ὑψίστα οὐράνια.

<p>Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ). Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16). Ἀπολυτικά. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς).</p> <p>Συνταφέντες σοὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρᾶζομεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Ἄπαξ).</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. 17-31). Καθίσματα. Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχὰς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότη· Εὐλογημένος εἶ Σωτῆρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς</p>		<p>Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Νῦν ἀπολύεις. . . Τρισάγιο. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16). Ἀπολυτικά. Πιστοποιώντας (βεβαιώνοντας) τὴν Ἀνάστασι ὅλων πρὶν ἀπὸ τοῦ Πάθους σου, ἀνέστησες τὸ Λάζαρο ἀπὸ τοὺς νεκρούς Χριστέ Θεέ μας· Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς, ὅπως τὰ παιδιά, κρατώντας τὰ σύμβολα τῆς νίκης φωνάζουμε σ' ἐσένα τὸ Νικητῇ τοῦ θανάτου· Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται, σὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. (Δίς).</p> <p>Ἀφοῦ θαφτήκαμε μαζί σου μέ τὸ Βάπτισμα, Χριστέ Θεέ μας, γίναμε ἄξιοι γιὰ τὴν ἀθάνατη ζωὴ μέ τὴν Ἀνάστασή σου, καὶ ἀνυμνώντας κρᾶζομεν· Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.</p> <p>Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).</p> <p>ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31). Καθίσματα. Μέ πνευματικὰ κλαδιά καὶ μέ καθαρισμένες (καθαρές) ψυχές, ὅπως τὰ παιδιά, ἃς ὑποδεχθοῦμε μέ ἐγκώμια τὸν Χριστό μέ πίστη κραυγάζοντας μεγαλόφωνα στὸν Κύριο· Εἶσαι δοξασμένος, Σωτῆρα, Ἐσύ πού ἦλθες στὸν κόσμο γιὰ νά σώσεις τὸν Ἀδάμ ἀπὸ τὴν ἀρχαία κατάρα, μέ τὸ νά γίνεις πνευματικὰ νέος Ἀδάμ, Φιλάνθρωπε,</p>
--	--	--

γενόμενος, φιλάνθρωπε, νέος Ἀδὰμ ὡς
εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον,
οἰκονομήσας δόξα σοι.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου,
ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ
βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ
ἐρχόμενος.

Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις
μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον
κείμενον θνητόν, ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας
φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν
Σωτῆρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξῆλθον σήμερον,
ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαΐα, τὸ Ὡσαννά σοι
κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον,
εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ
γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ,
καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξει τοὺς
ἐχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ
Βαΐων, κράζουσι τὸν ὕμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι
Νικητῇ, δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, δόξα σοι τῷ
εὐλογημένῳ, μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πῶλου,
ἐπικαθίσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ
ἐκούσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παίδων,
ἀναβοώντων τὸ Ὡσαννά, τῶν ὄχλων,
ἀναφωνούντων Ὡς Δαυΐδ, σπεῦσον σῶσαι οὓς
ἔπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ· εἰς τοῦτο γὰρ
ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

ὅπως εὐαρεστήθηκες· Ἐσύ, Λόγε τοῦ Θεοῦ πού
οἰκονομήσας τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον, δόξα σ'
ἐσένα.

Ἀφοῦ ἀνέστησες, Κύριε, τετραήμερο τὸν Λάζαρο
ἀπὸ τοῦ μνημείου, δίδαξες ὅλους νὰ φωνάζουν μέ Βαΐα καὶ
κλαδιά· Εἶσαι δοξασμένος Ἐσύ πού ἔρχεσαι.

Γιὰ τὸν φίλο σου, Χριστέ, χύνεις δάκρυα
μυστηριωδῶς, καὶ ἀναστήνεις ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν Λά-
ζαρο πού κοιπόνταν νεκρός, πρὸς τὸν ὁποῖο ἔδειξες συμ-
πάθεια μέ φιλανθρωπία· Καὶ μόλις ἔμαθαν, Σωτήρα,
τὴν παρουσία σου τὰ πλήθη τῶν μικρῶν παιδιῶν,
βγήκαν σήμερα κρατώντας στά χέρια Βαΐα κραυγάζον-
τας σ' ἐσένα τὸ Ὡσαννά· Εἶσαι δοξασμένος, γιατί ἦλθες
νὰ σώσεις τὸν κόσμον.

Ὑμνεῖστε ὁμόφωνα οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· Διότι ὁ Βα-
σιλιάς τῶν Ἀγγέλων ἀνέβηκε τώρα στὸν πῶλο (τό που-
λάρη) καὶ ἔρχεται θεληματικά μέ Σταυρό νὰ συντρίψει
τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός· Γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιά μέ Βαΐα
κράζουν τὸν ὕμνο· Δόξα σ' ἐσένα τὸν Νικητῇ πού ἦλθες·
Δόξα σ' ἐσένα τὸν Σωτήρα Χριστό· Δόξα σ' ἐσένα τὸν
δοξασμένο Θεό μας.

Αὐτός πού βρίσκεται ἐπάνω σέ θρόνο τῶν Χερουβὶμ
καὶ κάθισε γιὰ μᾶς ἐπάνω σέ πῶλο (πουλαράκι) καὶ
ἔφθασε στό θεληματικό Πάθος, σήμερα ἀκούει τὰ παι-
διά νὰ φωνάζουν τὸ Ὡσαννά, τὰ πλήθη νὰ φωνάζουν,
Ὡς τοῦ Δαυΐδ, ἔλα γρήγορα νὰ σώσεις αὐτούς πού
ἔπλασες, δοξασμένε Ἰησοῦ· Διότι γι' αὐτὸ ἔχεις ἔλθει,
γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν δόξαν σου.

<p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ). Αναβαθμοί. Τό Α'. Αντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου). Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δόξα...</p> <p>Ἄγιω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.</p> <p>Καὶ νῦν...</p> <p>Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος οἰκτιροῦ, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν. Προκείμενον. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33). Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθ. (ΚΑ'. 1-11, 15-17). Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθεν εἰς Βηθσφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο</p>		<p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Αναβαθμοί. Τό Α'. Αντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. Απὸ τῆ νεότητά μου μέ πολεμοῦν πολλὰ πάθη. Ἀλλὰ ἐσύ ὁ ἴδιος βοήθησέ με καὶ σῶσε με, Σωτήρα μου. Ἐσεῖς πού μισεῖτε τὴν Ἱερουσαλήμ καταισχυρθεῖτε (ντραπεῖτε) ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· Γιατί θά ἀποξηρανθεῖτε σάν χόρτο ἀπὸ τῆ φωτιά. Δόξα...</p> <p>Απὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κάθε ψυχὴ ζωογονεῖται, καὶ μέ τὴν πνευματικὴν κάθαρση ὑψώνεται, γίνεται λαμπρὴ ἀπὸ τὴν Τριαδικὴ Μονάδα (τὴν Ἁγία Τριάδα) μέ τρόπο ἱερό καὶ Μυστηριώδη. Καὶ νῦν...</p> <p>Απὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀναβλύζουν οἱ ποταμοὶ τῆς Χάριτος, καὶ ἀρδεύουν (ποτίζουν) ὁλόκληρη τὴ φύση, γιὰ νὰ ζωογονεῖται. Προκείμενο. Απὸ στόμα νηπίων καὶ παιδιῶν πού θηλάζουν κα- τασκεύασες ὕμνο. Στίχ. Κύριε, Κύριέ μας, πόσο ἀξιοθαύμαστο εἶναι τὸ ὄνομά σου σέ ὅλη τὴ γῆ. Τάξη τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 33). Εὐαγγέλιο. Κατὰ Ματθαῖον. (ΚΑ'. 1-11, καὶ 15-17). Κατὰ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ὅταν πλησίασε ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθε στὸ χωριὸ Βηθσφαγῆ κοντὰ στὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύο Μαθητὲς τοῦ λέ-</p>
---	--	---

μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· Πορεύεσθε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών, ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυῖδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας, ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυῖδ, ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ

γοντας σ' αὐτούς· Πηγαίνετε στό χωριό πού εἶναι ἀπέναντί μας, καὶ ἀμέσως θά βρεῖτε ὄνο (γαῖδουρίτσα) δεμένη καὶ ἓνα πουλάρι μαζί της· Λύστε τὴν καὶ φέρετε τὴν σ' ἐμένα. Καὶ ἂν κάποιος σᾶς πεῖ κάτι, θά πεῖτε ὅτι ὁ Κύριος τὰ χρειάζεται· Κά ἀμέσως θά τὰ στείλει. Καὶ ὄλο αὐτό ἔγινε, γιὰ νά ἐκπληρωθῇ αὐτό πού λέχθηκε ἀπὸ τὸν Προφήτη πού λέγει· «Πεῖτε στήν πόλη, τῇ θυγατέρα μου Σιών, νά, ὁ Βασιλιάς σου ἔρχεται σ' ἐσένα πρᾶος καὶ ἀναβασμένος σέ γαῖδουράκι καὶ πουλάρι παιδί ζώου». Καὶ ἀφοῦ πήγαν οἱ Μαθητές, καὶ ἔκαναν, ὅπως τοὺς διέταξε ὁ Ἰησοῦς, ἔφεραν τὴν ὄνο καὶ τὸ πουλάρι, καὶ ἐτοποθέτησαν ἐπάνω τους τὰ ἐπανωφόρια τους, καὶ ἐκάθισε ἐπάνω τους. Καὶ τό περισσότερο πλῆθος ἔστρωσαν τὰ ροῦχα τους στό δρόμο, καὶ ἄλλοι ἔκοβαν κλαδιά ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰ ἔστρωναν στό δρόμο. Καὶ τὰ πλήθη πού προηγούνταν καὶ ἐκεῖνοι πού ἀκολουθοῦσαν κραύγαζαν λέγοντας· Δόξα στόν ἀπόγονο τοῦ Δαυῖδ, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, Δόξα καὶ ἀπό τοὺς οὐράνιους Ἀγγέλους. Καὶ ἀφοῦ μπῆκε Αὐτός στήν Ἱερουσαλήμ, σείσθηκε ὅλη ἡ πόλη λέγοντας· Ποιός εἶναι αὐτός; Καὶ τὰ πλήθη ἔλεγον· Αὐτός εἶναι ὁ Ἰησοῦς ὁ Προφήτης πού κατάγεται ἀπὸ τῆ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ὅταν ὅμως εἶδαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαύματα πού ἔκανε, καὶ τὰ παιδιά πού ἔκραζαν στόν ναό καὶ ἔλεγον· Δόξα στόν ἀπόγονο τοῦ Δαυῖδ, ἀγανάκτησαν καὶ τοῦ εἶπαν· Ἀκούς τί λένε αὐτοί; Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει σ' αὐτούς· Ναί, ποτέ δέν διαβάσατε στίς Γραφές, ὅτι «ἀπὸ τό στόμα νηπίων καὶ παιδιῶν πού θη-

<p>στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.</p> <p>Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. Δόξα</p> <p>Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει τῆς ἁγίας ἐν πάλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.</p> <p>Καὶ νῦν... (Τό αὐτό).</p> <p>Ἐλέησόν με, Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.</p> <p>Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε, καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'.</p> <p>«Ὁφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαίνουσης τὰ θεμέλια, τῆ καταγιγίδι νεύματι·</p>		<p>λάζουν κατασκευάσες ὕμνο»; Καὶ ἀφοῦ τοὺς ἄφησε, βγήκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη στὴ Βηθανία καὶ πέρασε τὴ νύχτα ἐκεῖ.</p> <p>Ἀνάστασιν Χριστοῦ... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33-34). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. Δόξα...</p> <p>Σήμερα ὁ Χριστός εἰσέρχεται στὴν ἁγία πόλη καθισμένος ἐπάνω σὲ πουλάρι, διαλύοντας τὴν πολὺ κακὴ ἔλλειψη λογικῆς τῶν εἰδωλολατρικῶν ἐθνῶν ποὺ παλαιὰ ἦταν ἄγωνα (χέρσα).</p> <p>Καὶ νῦν... (Τό ἴδιο).</p> <p>Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μὲ τό μέγα ἔλεός σου καὶ σύμφωνα μὲ τό πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐξάλειψε (σβῆσε) τό ἀνόμημά μου.</p> <p>Σήμερα μᾶς συγκέντρωσε ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Καὶ ὅλοι σηκώνοντας τό Σταυρό σου λέμε· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός ποὺ ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, Δόξα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους στὰ ὑψίστα οὐράνια.</p> <p>«Σῶσον ὁ Θεός. . . ». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'.</p> <p>Φάνηκαν οἱ πηγές τῆς ἀβύσσου (ὁ βυθός τῆς θάλασσας), χωρὶς ὑγρασία, καὶ ξεσκεπάσθηκαν τὰ θεμέλια τῆς τρικυμισμένης θάλασσας μὲ τὴν καταγιγίδα· Για-</p>
---	--	---

ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε».

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτώσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ, διὰ ξύλου ἀναστήσαι τοῦτον δέ, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Αἶνεσιν, Ἐκκλησία Ὁσίων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών σοι, Χριστέ, προσφέρει, ἐν σοὶ δὲ Ἰσραήλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει, καὶ ὄρη ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἠγαλλίασαντο, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι, Κύριε.

Ωιδὴ Γ'.

«Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός, ἡ δὲ πέτρα σὺ, Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὁσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος».

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῶ, ἐκ νεκάδων σύντρομος, Αἰδης ἀφήκε Λάζαρον· ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ ἐστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὁσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄισατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχήν

τί μέ τό νεῦμα τῆς ἔκανες παρατήρηση (τῆ μάλλωσες), καὶ ἔσωσες τόν περιούσιο (τόν ἐκλεκτό) λαό σου, πού ἔψαλλε νικητήριο ὕμνο σ' ἐσένα, Κύριε.

Κατασκεύασες ὕμνο ἀπό στόμα νηπίων πού ἦταν ἄκακα καὶ θήλαζαν, δηλαδή τούς Μαθητές σου, γιά νά καταλύσεις τόν ἀντίπαλό μας (τόν διάβολο) καὶ νά ἐκδικηθεῖς (νά τιμωρήσεις) μέ τό Πάθος σου τήν πτώση τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ· Καί νά τόν ἀναστήσεις μέ ξύλο (τό Σταυρό σου), καθώς θά ψάλλει ἐπινίκιο (νικητήριο) ὕμνο σ' ἐσένα, Κύριε.

Ὑμνο προσφέρει ἡ Ἐκκλησία τῶν δικαίων σ' ἐσένα, Χριστέ, πού κατοικεῖς στήν Ἱερουσαλήμ· Καί χαίρεται ὁ νέος Ἰσραήλ γιά σένα, τόν Ποιητή του· Καί τά ἔθνη μέ τίς πέτρινες καρδιές τά πανομοιότυπα μέ τά ὄρη, ἀπό τήν ἐμφάνιση σου ἀναγάλλιασαν ψάλλοντας ἐπινίκιο ὕμνο σ' ἐσένα, Κύριε.

Ωιδὴ Γ'.

Μέ τό δικό σου πρόσταγμα ὁ Ἰσραηλιτικός λαός ἤπια νερό, σάν νά θήλασε ἀπό πέτρα, πού πότιζε, πού ἦταν κοφτὴ καὶ σκληρή· Καί εἶσαι ἐσύ, Χριστέ, ἡ πέτρα καὶ ἡ ζωὴ, ἐπάνω στήν ὁποία στερεώθηκε ἡ Ἐκκλησία κράζοντας· Δόξα σ' ἐσένα, εἶσαι δοξασμένος Ἐσὺ πού ἔρχεσαι.

Ὁ ἄδης ἔντρομος μέ τό πρόσταγμά σου ἄφησε ἐλεύθερο ἀπό τούς νεκρούς τόν τετραήμερο νεκρό τόν Λάζαρο· Διότι ἐσύ εἶσαι ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ ζωὴ, Χριστέ, ἐπάνω στόν ὁποῖο στερεώθηκε ἡ Ἐκκλησία κράζοντας· Δόξα σ' ἐσένα, εἶσαι δοξασμένος ἐσὺ πού ἔρχεσαι.

Ψάλετε, λαοί, ὅπως πρέπει στόν Θεό στή Σιών, καί

ἀπόδοτε, Χριστῶ ἐν Ἱερουσαλήμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας (ἢ κυρείας), ἐν ᾧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Ὑπακοή.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν, ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, δια παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ωιδὴ Δ'.

«Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἤξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὄρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω, Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τούτῳ πάντες λαοί, ἐπαινοῦντες βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἤξει, τῆς τούτου ὠραιότητός τε καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας οὐρανόν, δρακί δὲ γῆν,

προσευχηθεῖτε στό Χριστό στήν Ἱερουσαλήμ· Ὁ ἴδιος ἔρχεται ἐνδοξος μέ ἐξουσία· Ἐπάνω στὸν ὅποιο στερεώθηκε ἡ Ἐκκλησία κράζοντας· Δόξα σ' ἐσένα, εἶσαι δοξασμένος Ἐσύ πού ἔρχεσαι.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Ὑπακοή.

Αφοῦ τὸν ὕμνησαν πρῶτα μέ κλάδους, μέ ξύλα συνέλαβαν ὕστερα οἱ ἀχάριστοι Ἰουδαῖοι τὸν Χριστό τὸν Θεό· Ἐμεῖς ὁμως μέ ἀμετακίνητη πίστη τιμώντας τον πάντοτε ὡς Εὐεργέτη, γιὰ πάντα ἄς φωνάζουμε πρὸς Αὐτόν. Εἶσαι δοξασμένος ἔσύ πού ἔρχεσαι, γιὰ νά καλέσεις πίσω στή ζωὴ τὸν Ἀδὰμ (τὸν ἄνθρωπο).

Ωιδὴ Δ'.

Ὁ Χριστὸς πού ἔρχεται φανερά ὡς Θεὸς μας, θά ἔλθει καὶ δέν θά καθυστερήσει, ἀπὸ σκιερὸ δασωμένο βουνό, ἀπὸ Κόρη πού θά γεννήσει χωρὶς πείρα γάμου. Αὐτό τό λέγει παλαιὰ Προφήτης. Γί' αὐτό ὅλοι φωνάζουμε· Δόξα στή δυνάμη σου, Κύριε.

Ἄς κραυγᾶσουν μέ εὐφροσύνη δυνατὴ τὰ ὄρη καὶ ὅλα τὰ βουνά γιὰ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἄς χειροκροτοῦν ἐπιδοκιμαστικά τὰ δένδρα τοῦ δάσους· Ὑμνεῖτε, ἔθνη, τὸν Χριστό, καὶ ὅλοι οἱ λαοὶ ἐπαινώντας τον φωνάζετε πρὸς Αὐτόν· Δόξα στή δυνάμη σου, Κύριε.

Μέ δυνάμη ντυμένος θά ἔλθει ὁ Κύριος πού βασιλεύει αἰώνια· Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ὠραιότητος καὶ τῆς δόξας του εἶναι ἀσύγκριτη στή Σιών. Γί' αὐτό ὅλοι ἄς φωνάζουμε· Δόξα στή δυνάμη σου, Κύριε.

Ὁ Κύριος, πού μέτρησε τὸν Οὐρανὸ μέ τὴν πιθαμῇ

Κύριος πάρεστι· Σιών γὰρ ἐξελέξατο, ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν, ἠρετίσατο λαῶν, τῶν ἐν πίστει βοῶντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ Ε'.

«Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύϊ ὑψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριοι ἔθνεσιν».

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά, αὐτὸς ἔρχεται, ἐν δόξῃ μετὰ κυριείας (ἢ κυρείας), καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα, θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριοι ἔθνεσιν.

Σιών Θεοῦ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ Ἱερουσαλήμ κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου ἄρον, καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί· ἴδου γὰρ ἤκασι μακρόθεν, προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριοι ἔθνεσιν.

Ωιδὴ ΣΤ'.

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα, Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θεοῦ Αἵματος».

Ὑπόδεξαι, Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς θεασάσθω μέγα· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θεοῦ Αἵμα-

του καὶ τῇ γῇ μέ τὴν παλάμη του, εἶναι παρῶν· Γιατί διάλεξε τὴ Σιών· Καὶ σ' αὐτὴν προτίμησε νὰ κατοικεῖ καὶ νὰ βασιλεύει στὰ ἔθνη, τὰ ὅποια μέ πίστη φωνάζουν· Δόξα στὴ δυνάμη σου, Κύριε.

Ωιδὴ Ε'.

Ἐπάνω σέ ὄρος ἀνέβα, ἐσύ πού φέρνεις τὴν εὐχάριστη εἶδηση στὴ Σιών, καὶ ἐσύ πού κηρύττεις γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑψωσε μέ δύναμη τὴ φωνή σου· Δοξασμένα λόγια λέχθηκαν γιὰ σένα, Πόλη τοῦ Θεοῦ· Εἰρήνη θά ἔλθει στὸν Ἰσραηλιτικό λαό καὶ σωτηρία στὰ ἔθνη.

Ὁ Θεός πού κάθεται στὰ ὑψίστα οὐράνια ἐπάνω στὰ Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέπει τὰ χαμηλά, Αὐτὸς ἔρχεται ἔνδοξος καὶ μέ ἐξουσία· Τὰ πάντα θά γεμίσουν ἀπὸ τὸν θεϊκό του ὕμνο· Εἰρήνη θά ἔλθει στὸν Ἰσραηλιτικό λαό καὶ σωτηρία στὰ ἔθνη.

Σιών, ἐσύ τὸ ἅγιο ὄρος τοῦ Θεοῦ, κι ἐσύ, Ἱερουσαλήμ, σήκωσε γύρω τὰ μάτια σου καὶ δές τὰ τέκνα σου πού εἶναι συγκεντρωμένα σ' ἐσένα· Νά, ἔχουν ἔλθει ἀπὸ μακριά, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν Βασιλιά σου· Εἰρήνη θά ἔλθει στὸν Ἰσραηλιτικό λαό καὶ σωτηρία στὰ ἔθνη.

Ωιδὴ ΣΤ'.

Κραύγασαν μέ εὐφροσύνῃ τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων. Τώρα συνάπτεται μέ τὸν κόσμο καινούρια συμφωνία· Καὶ ἄς γίνε καινούριος ὁ λαός μέ τὸ ῥάντισμα τοῦ θεϊκοῦ Αἵματος.

Ὑποδέξου, Ἰσραηλιτικέ λαέ, τὸ Βασίλειο τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁποῖος βαδίζει στό σκοτάδι, ἄς δεῖ τὸ μέγα φῶς· Καὶ ἄς γίνε καινούριος ὁ λαός μέ τὸ ῥάντισμα τοῦ θεϊκοῦ

τος.

Λελυμένους, σοὺς δεσμίους Σιών
ἐξαπόστειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωσίας ἀνύδρου
ἐξάγαγε, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς
θείου Αἵματος.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐποχούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν
αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω
βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἄϊδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον
ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαῖοις τὰ
νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν
κραυγάζοντά σοι σήμερον. Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ·
οὐκέτι γὰρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ
βρέφος Μαριάμ, ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ
πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι, οὐκέτι καθ' ἡμῶν
χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγῆσεται
λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν· Εὐλογημένος εἶ
ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον.

(Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν

Αἵματος.

Ἄφησε λυμένους (ἐλεύθερους) Σιών τοὺς
αἰχμαλώτους σου, καὶ βγάλε τους ἀπὸ τὸν ἀνυδρο (στε-
γνό) λάκκο τῆς ἀγνοίας· Καὶ ἄς γίνει καινούριος ὁ λαὸς
μέ τὸ ῥαντίσμα τοῦ θεϊκοῦ Αἵματος.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Κοντάκιο.

Ἀνεβασμένος ἐπάνω στὸν θρόνο στὸν οὐρανό, καὶ
στό πουλάρι ἐπάνω στὴ γῆ, Χριστέ Θεέ μας, δέχθηκες τὴ
δοξολογία τῶν Ἀγγέλων καὶ τὸν ὕμνο τῶν παιδιῶν πού
φώναζαν· Εἶσαι δοξασμένος, Ἐσύ πού ἔρχεσαι νὰ ξανα-
καλέσεις κοντά σου τὸν Ἀδάμ.

Οἶκος.

Ἐπειδὴ ἔδεσες τὸν ἄδη, ἀθάνατε, καὶ νέκρωσες τὸ
θάνατο καὶ ἀνέστησες τὸν κόσμο, μέ τὰ κλαδιά τῶν
φοινίκων, τὰ νήπια σέ ἐγκωμιάζαν, Χριστέ, ὡς νικητὴ
κραυγάζοντας σήμερα σ' ἐσένα· Δόξα στὸν ἀπόγονο τοῦ
Δαυΐδ· Γιατί, λέγει, δέν θά σφαγοῦν πλέον βρέφη γιὰ τὸ
βρέφος τῆς Μαρίας· Ἀλλὰ ἀντίθετα σταυρώνεσαι μόνος
Ἐσύ γιὰ ὅλα τὰ νήπια καὶ τοὺς ἠλικιωμένους· Δέν θά
κινηθεῖ πλέον τὸ ξίφος ἐναντίον μας· Γιατί ἡ δικὴ σου
πλευρά θά πληγωθεῖ μέ λόγχῃ· Γι' αὐτὸ λέμε μέ
ἀγαλλίαση· Εἶσαι δοξασμένος Ἐσύ πού ἔρχεσαι νὰ
ἀνακαλέσεις στὴ ζωὴ τὸν Ἀδάμ.

Συναξάριο.

(Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Τριωδίου.

Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, γιορτά-

λαμπράν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς
 Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Στίχοι. Πῶλω καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
 Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν
 ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργὴ κατὰ θανάτου
 νίκην, τὴν φαιδρὰν σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν
 ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καταβασίαι.

«Ὠφθησαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος
 ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης,
 κυμαινούσης τὰ θεμέλια, τῇ καταιγίδι νεύματι·
 ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ
 ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε».

«Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ,
 στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός, ἡ δὲ
 πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωὴ, ἐν ᾧ
 ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά,
 εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος».

«Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,
 ἦξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος,
 Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, Προφήτης πάλαι
 φησί. Διὸ πάντες βοᾶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου
 Κύριε».

ζουμε τῇ λαμπρῇ καὶ ἔνδοξῃ πανήγυρι τῆς εἰσόδου
 στὴν Ἱερουσαλήμ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἀφοῦ κάθισε ἐπάνα σέ πῶλο (πουλάρι), Αὐτός
 πού μέ τό λόγο τέντωσε τόν πόλο (τόν Οὐρανό), ζητεῖ νά
 ἐλευθερώσει ἀπό τὴν ἀφροσύνη τούς ἀνθρώπους.

Μέ τὴν ἀνέκφραστή σου εὐσπλαχνία, Χριστέ Θεέ
 μας, κάνε μας νικητές τῶν παραλόγων παθῶν, καὶ
 ἀξιώσέ μας νά δοῦμε τὴ δική σου φανερὴ νίκη κατὰ τοῦ
 θανάτου, τὴ χαρούμενη ζωοπάροχη Ἀνάστασή σου, καὶ
 ἐλέησέ μας.

Καταβασίες.

Ἐφάνηκαν οἱ πηγές τῆς ἀβύσσου (ὁ βυθὸς τῆς θά-
 λασσας), χωρὶς ὑγρασία, καὶ ξεσκεπάσθηκαν τὰ θεμέ-
 λια τῆς τρικυμισμένης θάλασσας· μέ τὴν καταιγίδα· Για-
 τί μέ τό νεῦμα τῆς ἔκανες παρατήρηση (τὴ μάλλωσες),
 καὶ ἔσωσες τόν περιούσιο (τόν ἐκλεκτό) λαό σου, πού
 ἔψαλλε νικητήριο ὕμνο σ' ἐσένα, Κύριε.

Μέ τό δικό σου πρόσταγμα ὁ Ἰσραηλιτικός λαός
 ἦπτε νερό, σάν νά θήλασε ἀπό πέτρα, πού πότιζε, πού
 ἦταν κοφτὴ καὶ σκληρὴ· Καὶ εἶσαι Ἐσύ, Χριστέ, ἡ πέτρα
 καὶ ἡ ζωὴ, ἐπάνω στὴν ὁποία στερεώθηκε ἡ Ἐκκλησία
 κρᾶζοντας· Δόξα σ' ἐσένα, εἶσαι δοξασμένος ἐσύ πού
 ἔρχεσαι.

Ὁ Χριστὸς πού ἔρχεται φανερά ὡς Θεὸς μας, θά
 ἔλθει καὶ δέν θά καθυστερήσει, ἀπό σκιερὸ δασωμένο
 βουνό, ἀπὸ Κόρη πού θά γεννήσει χωρὶς πείρα γάμου.
 Αὐτό τό λέγει παλαιὰ Προφήτης. Γί' αὐτό ὅλοι φωνά-
 ζουμε· Δόξα στὴ δυνάμη σου, Κύριε.

«Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχυΐ ὑψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν».

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δικαίων τὰ πνεύματα, νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται, καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς Θείου Αἵματος».

«Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ».

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

«Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν».

Ωιδὴ Ζ'.

«Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως

Ἐπάνω σέ ὄρος ἀνέβα, ἐσύ πού φέρνεις τὴν εὐχάριστη εἶδηση στὴ Σιών, κι ἐσύ πού κηρύττεις γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑψωσε μέ δύναμη τὴ φωνή σου· Δοξασμένα λόγια λέχθηκαν γιὰ σένα, Πόλη τοῦ Θεοῦ· Εἰρήνη θά ἔλθει στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαὸ καὶ σωτηρία στὰ ἔθνη.

Κραύγασαν μέ εὐφροσύνῃ τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων. Τώρα συνάπτεται μέ τὸν κόσμον καινούρια συμφωνία· Καὶ ἄς γίνῃ καινούριος ὁ λαὸς μέ τό ῥάντισμα τοῦ Θεϊκοῦ Αἵματος.

Ἐσύ πού ἔσωσες σὰπό τὴ φωτιά τοὺς νεαροὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἔκαψες τοὺς Βαβυλωνίους, οἱ ὅποιοι ἔστησαν παγίδα ἄδικο σέ βάρος τῶν δικαίων, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων εἶσαι δοξασμένος.

Εὐφραίνου, Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίστε, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴ Σιών· Γιατί ἦλθε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων πού βασιλεύει στοὺς αἰῶνες· Ἄς φοβηθεῖ (ἄς σκύψει εὐλαβικά) μπροστά στό πρόσωπό του ὅλη ἡ γῆ καὶ ἄς φωνάζει· Ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριο.

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριος ἔλαμψε σ' ἐμᾶς μέ τὴν ἀποκάλυψή του· συγκροτῆστε (ὀργανῶστε) ἑορτὴ· Καὶ μέ ἀγαλλίαση ἐλάτε νά μεγαλύνουμε τὸν Χριστό μέ Βαῖα καὶ κλάδους, κραυγάζοντας μέ ὕμνους· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τοῦ Σωτήρα μας.

Ωιδὴ Ζ'.

Ἐσύ πού ἔσωσες στὴ φωτιά τοὺς νεαροὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ἔκαψες τοὺς Βαβυλωνίους,

δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ».

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, μετὰ βαΐων Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ Δαυῖδ ἔκραζον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀπειρόκακος πληθὺς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαΐων σε Χριστέ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Βασιλεὺς τῶν αἰῶνων, ἐβόα τε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡιδὴ Η'.

«Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκώς, ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, ἐπέστη Χριστός· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, εἰδώλων πλάνην λῦσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὀρμὴν ἀναστεῖλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Θεός σου, χαῖρε Σιών σφόδρα, ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός· οὗτος ὡς γέγραπται πραῦς, καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν, ἐπὶ πῶλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ

οἱ ὅποιοι ἔστησαν παγίδα ἄδικα σέ βάρος τῶν δικαίων, ὑπερύμνητε Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων εἶσαι δοξασμένος.

Γονυπετώντας (γονατίζοντας) τὰ πλήθη καὶ χαίροντας μαζί μέ τούς Μαθητές σου, κρατώντας Βαῖα φώναζαν, δόξα στόν ἀπόγονο τοῦ Δαυῖδ· Ὑπερύμνητε Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων εἶσαι δοξασμένος.

Τό πλήθος τῶν ἄκακων παιδιῶν, ἡ φύση πού ἦταν ἀκόμη σέ νηπιακή ἡλικία, Βασιλιά τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν Ἀγγέλων, σέ ἀνύμνησε, ὅπως πρέπει στόν Θεό· Ὑπερύμνητε Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων εἶσαι δοξασμένος.

Μέ Βαῖα, Χριστέ, μέ κλάδους σέ χειροκροτοῦσαν τὰ πλήθη καὶ φώναζαν· Εἶσαι δοξασμένος ἐσὺ ὁ Βασιλιάς τῶν αἰῶνων πού ἦλθες· Ὑπερύμνητε Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων εἶσαι δοξασμένος.

Ὡιδὴ Η'.

Εὐφραίνου, Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίστε, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴ Σιών· γιατί ἦλθε ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων πού βασιλεύει στους αἰῶνες· Ἄς φοβηθεῖ (ἄς σκύψει εὐλαβικά) μπροστά στό πρόσωπό του ὅλη ἡ γῆ καὶ ἄς φωνάζει· Ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριο.

Ἀνεβασμένος σέ νεαρό πουλάρι ἦλθε ὁ Χριστός, ὁ Βασιλιάς σου, Σιών· Γιατί ἦλθε νά διαλύσει τὴν παράλογη πλάνη τῶν εἰδώλων, καὶ νά συγκρατήσῃ τὴν ἀσυγκράτητη ὀρμὴ ὅλων τῶν ἐθνῶν γιά νά ψάλλουν· Ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριο.

Χαῖρε ὑπερβολικά, Σιών, ὁ Θεός σου ὁ Χριστός εἶναι αἰώνιος Βασιλιάς· Αὐτός, ὅπως εἶναι γραμμένο, ἦλθε πρᾶος καὶ Σωτήρας, δίκαιος καὶ Λυτρωτὴς μας ἐπάνω σέ πουλάρι, γιά νά καταστρέψῃ τό θράσος τῶν ἐχθρῶν,

βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν, τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπεὶ περ οἴκον, σπήλαιον ἀπειργάσατο ληστῶν, ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀπώσάμενον, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τιμιωτέρα.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

(Ἄντι ταύτης ψάλλεται ἡ Θ'. Ωιδή).

Ωιδή Θ'.

«Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτήν, καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν».

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρουάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες· ᾧ Παῖδες μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεός, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν ἐξευρών, δέδωκε τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραήλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανεστράφη ὀφθείς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

πού ταιριάζει σέ ἄλογα, οἱ ὅποιοι δὲ φωνάζουν· ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριο.

Τὸ παράνομο Συνέδριο στερεῖται ἀπὸ τὰ ἱερά περιτειχίσματα τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ δείχνοντας ἀνυπακοή· Διότι τὸν οἶκο τῆς προσευχῆς τοῦ Θεοῦ τὸν μετέβαλε σέ σπήλαιο ληστῶν ἀπομακρύνοντας ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὸν Λυτρωτὴ· Στόν ὁποῖο φωνάζουμε· Ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριο.

Τιμιωτέρα.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

(Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται ὅλη ἡ Θ'. Ωιδή).

Ωιδή Θ'.

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριος ἔλαμψε σ' ἐμᾶς μέ τὴν ἀποκάλυψή του· Συγκροτήστε (ὀργανῶστε) ἑορτή· Καὶ μέ ἀγαλλίαση ἐλάτε νά μεγαλύνουμε τὸν Χριστό μέ Βαΐα καὶ κλάδους, κραυγάζοντας μέ ὕμνους· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τοῦ Σωτήρα μας

Ἔθνη, γιατί λυσσάξατε; Γραμματεῖς καὶ Ἱερεῖς, γιατί καταστρώνετε ἀνώφελα σχέδια; Λέγοντας ποιός εἶναι Αὐτός, στόν ὁποῖο φωνάζουν τὰ παιδιά μέ ὕμνους μαζί μέ Βαΐα καὶ κλάδους· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, τοῦ Σωτήρα μας.

Αὐτός εἶναι ὁ Θεός, μέ τὸν ὁποῖο κανένας δέν εἶναι παρόμοιος, ὁ ὁποῖος ἐπινόησε καὶ ἔδωσε στόν ἀγαπημένο Ἰσραηλιτικό λαό κάθε δρόμο ἀρετῆς· Καὶ ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ ἐφανίσθηκε καὶ συναναστράφηκε μέ τούς ἀνθρώπους· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότη, ἀλλ' ἀναστήσεται πάντας, σῶσαι τοὺς κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάριον.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ').

Εὐλόγησις τῶν Βαΐων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ, οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ὁ λαός, ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων, καὶ τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων, τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ Βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον, καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφύλαξον, ὅπως ἐν ὕμνοις

ἔρχεται στό ὄνομα καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, τοῦ Σωτήρα μας.

Γιατί μᾶς βάζετε στό δρόμο συνεχόμενα σκάνδαλα (ἐμπόδια), ἀνυπάκουοι Ἑβραῖοι; Τὰ πόδια σας εἶναι ταχύτατα, στό νά χύσουν τό αἷμα τοῦ Κυρίου· Ἀλλά Αὐτός θά ἀναστηθεῖ, γιά νά σώσει ὅλους ὅσοι κράζουν· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, τοῦ Σωτήρα μας.

Μικρή Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάρια.

Εἶναι Ἅγιος, εἶναι Κύριος ὁ Θεός μας. (γ').

Εὐλόγηση τῶν Βαΐων.

Ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο. Κύριε, ἐλέησέ μας.

Κύριε, καὶ Θεέ μας, Ἐσύ ὁ ὁποῖος κάθου ἐπάνω στό Χερουβίμ, ὁ ὁποῖος ἀνέστησες τό θρόνο (τοῦ Δαυΐδ), καὶ ἔστειλες τὸν μονογενῆ σου Υἱό, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, γιά νά σώσει τὸν κόσμο μέ τόν Σταυρό, τὴν Ταφή καὶ τὴν Ἀνάστασή του, πού ὅταν ἦλθε στήν Ἱερουσαλὴμ γιά τό θεληματικό Πάθος, ὁ λαός πού καθόταν στό σκοτάδι καὶ στή σκιά τοῦ θανάτου, ἀφοῦ ἔλαβαν τὰ σύμβολα τῆς νίκης, τὰ κλαδιά τῶν δένδρων καὶ τὰ φύλλα τῶν φοινίκων, προανακήρυξαν τὴν Ἀνάσταση. Ἐσύ, Κύριε, ἐμᾶς πού μιμούμενοι ἐκείνους κρατοῦμε στό χέρι Βαῖα καὶ κλαδιά δένδρων, διατήρησέ μας, καὶ ὅπως ἐκεῖνα τὰ πλήθη καὶ τὰ Παιδιά καθὼς σοῦ προσφέρουμε τό Ὡσαννά (τό «ζήτω») διαφύλαξέ μας, ὥστε μέ ὕμνους καὶ ἄσματα πνευματικά νά καταξιωθοῦμε νά δοῦμε τὴν τριήμερή σου Ἀνάσταση

καὶ ὤδαῖς πνευματικαῖς καταξιοθῶμεν τῆς ζωοποιῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννου ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐβάσταζον, οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυῖδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς).

Μέλλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὀρῶντές σε ἐπὶ πάλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐθεώρουν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Δίς).

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πάλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα· γενεὰ Ἰουδαίων, ἄπιστε καὶ μοιχαλὶς, δεῦρο, θεάσαι, ὃν εἶδεν

πού δίνει ζωή, μέ τῆ χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, μαζί μέ τόν ὁποῖο εἶσαι δοξασμένος, μαζί μέ τό πανάγιο καὶ ἀγαθό, καὶ ζωοποιό σου Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε, καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό.Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ τό πλήθος, Κύριε, ἔστρωναν στό δρόμο τὰ ἐνδύματά τους· καὶ ἄλλοι ἔκοβαν κλαδιά ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰ κρατοῦσαν· Καὶ αὐτοὶ πού προηγοῦνταν καὶ αὐτοὶ πού ἀκολουθοῦσαν ἐκραύγαζαν λέγοντας· Δόξα στόν ἀπόγονο τοῦ Δαυῖδ, εἶσαι δοξασμένος Ἐσύ πού ἦλθες, καὶ ἔρχεσαι πάλι, ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.

Ὅταν ἐπρόκειτο νά εἰσέλθεις στήν ἁγία Πόλη, Κύριε, τὰ πλήθη κρατοῦσαν τὰ κλαδιά τῶν δένδρων ὑμνῶντας ἐσένα τόν Κύριο τῶν ὅλων, βλέποντάς σε καθισμένον ἐπάνω σέ πουλάρι σέ ἔβλεπαν σάν νά καθόσουν ἐπάνω στά Χερουβὶμ· Καὶ γί' αὐτό φώναζαν ὡς ἐξῆς: Δόξα στόν Ὑψιστο Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου, τοῦ Σωτήρα μας. (Δίς).

Βγεῖτε ἔθνη, βγεῖτε καὶ λαοί, καὶ δεῖτε σήμερα τό Βασιλιά τῶν οὐρανῶν πού ἀνεβασμένος σέ ἓνα ταπεινό πουλάρι, σάν σέ θρόνο ὑψηλό, προχωρεῖ καβάλα πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· Γενεὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄπιστη καὶ μοιχαλίδα πνευματικά, δές Αὐτόν πού εἶδε ὁ Ἡσαΐας, νά

Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγὴν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμιάντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες, μεθ' ὧν ὕμνοῦντες βοήσωμεν ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προενδειξάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ, καὶ εἰς τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσηλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ παῖδες Ἑβραίων μετὰ κλάδων καὶ βαΐων προὔπντων σοι. Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καὶ βαΐα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὐρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος

ἔρχεται μετὰ σῶμα γιὰ μᾶς, πῶς νυμφεύεται ὡς συνετὴ τὴν νέαν Σιών (τὴν Ἐκκλησίαν), καὶ ἀποβάλλει τὴν ἀξιοκατάκριτην συναγωγὴν τῶν Ἑβραίων· Καὶ ὅπως σὲ ἀφθαρτο καὶ ἀμόλυντο γάμο ἀμόλυντα ἔτρεξαν ἐγκωμιάζοντάς τον τὰ ἄκακα παιδιὰ, μαζί μὲ τὰ ὁποῖα ἄς φωνάξουμε τὸν Ἀγγελικὸ ὕμνο· Δόξα στὸν ὑψιστὸ Θεὸ πού ἔχει τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀφοῦ ἔδειξες τὴν Ἀνάστασι ὅλων πρὶν ἀπὸ τοῦ θεληματικὸ σου Πάθος, γιὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅλοι, Χριστέ Θεέ μας, τὸν μὲν Λάζαρο στὴ Βηθανία τὸν ἀνέστησες τετραήμερο νεκρὸ μὲ τὴν πανίσχυρη δυνάμη σου, καὶ δώρισες σὲ τυφλοῦς τὴν ὄραση ὡς φωτοδότης, Σωτήρα· Καὶ εἰσηλθες στὴν ἁγία Πόλη μαζί μὲ τοὺς Μαθητές σου καθισμένος ἐπάνω σὲ πουλάρι ὄνου ἐκπληρώνοντας τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν, σάν νὰ ἦσουν ἀνεβασμένος ἐπάνω στὰ Χερουβίμ· Καὶ τὰ παιδιὰ τῶν Ἑβραίων σὲ προὔπαντοῦσαν μὲ κλάδους καὶ Βαΐα· Γι' αὐτὸ κι ἐμεῖς κρατώντας κλαδιά ἐλαιῶν καὶ φοινίκων εὐχαρίστως φωνάζουμε σ' ἐσένα· Δόξα στὸν Ὑψιστὸ Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα καὶ ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐξ ἡμέρες πρὸ τοῦ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς στὴ Βηθανία· Καὶ τὸν πλησίασαν οἱ Μαθητές του λέγοντάς του· Κύριε, ποῦ θέλεις, νὰ σοῦ ἐτοιμάσουμε νὰ φᾶς τὸ Πάσχα; Κι ἐκεῖνος τοὺς ἔστειλε λέγοντας· Πηγαίνεται στό ἀπέναντι χωριό, καὶ θὰ βρεῖτε κάποιον ἄνθρωπο, νὰ κρατᾷ στάμνα νεροῦ· Ἀκολουθήστε τον καὶ πεῖτε στὸν

βαστάζοντα, ἀκολουθήσατε αὐτῶ, καὶ τῶ
οἰκοδεσπότη εἶπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σέ
ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Καὶ νῦν... Συνταφέντες σοι... (Σελ. 609-610).

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνο Α'.

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι
Ἄιδου εὐροσάν με.

Στίχ. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον, καὶ τὸ ὄνομα
Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ
ζώντων.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. Ἐπίστευσα· διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου
καθεσθεις, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῶ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ῶν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ
ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

νοικοκύρη τοῦ σπιτιοῦ· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Σ' ἐσένα θά
κάνω τὸ Πάσχα μαζί μέ τούς Μαθητές μου.

Καὶ νῦν... Συνταφέντες σοι... (Σελ. 609-610).

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνο Α'.

Στίχ. Ἀγαπῶ τόν Θεό, γιατί εἰσακούει ὁ Κύριος τή
φωνή τῆς δεήσεώς μου.

Μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, Σωτήρα, σῶσε μας.

Στίχ. Μέ περικύκλωσαν θανάσιμοι πόνοι, μέ
βρῆκαν κίνδυνοι τοῦ ἄδη.

Στίχ. Συνάντησα θλίψη καί πόνο, καί ἐπικαλέσθηκα
τό ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Στίχ. Θά προσπαθήσω νά ἀρέσω στόν Κύριο στή
χώρᾳ τῶν ζωντανῶν (ὅσο εἶμαι στή ζωή αὐτή).

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀντίφωνο Β'.

Στίχ. Ἐπίστεψα, γί' αὐτό καί μίλησα· ἐγὼ ὅμως εἶμαι
πολύ ταπεινός.

Σῶσε μας, Υἱέ Θεοῦ, Ἐσύ πού κάθισες ἐπάνω σέ
πουλάρι ὄνου, ἐμᾶς πού σοῦ ψάλλουμε· Ἀλληλούια.

Στίχ. Τί νά ἀνταποδώσω στόν Κύριο, γιά ὅλα ὅσα
μοῦ ἔδωσε;

Στίχ. Θά πάρω στά χέρια μου ποτήρι εὐχαριστίας
γιά τή σωτηρία μου, καί θά ἐπικαλεσθῶ τό ὄνομα τοῦ

<p>Στίχ. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Δόξα... Καὶ νῦν.. «Ὁ Μονογενὴς Υἱός... (Συλλειτουργικό. Σελ. 54). Ἀντίφωνον Γ'.</p> <p>Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...». (Ὡς κατωτέρω).</p> <p>Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.</p> <p>Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.</p> <p>Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.</p> <p>Εἰσοδικόν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός, Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλου ὄνου καθεσθεις ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια. Ἀπολυτίκια. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ, ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ</p>		<p>Κυρίου. Στίχ. Θὰ ἐκπληρώσω τίς ὑποσχέσεις μου στὸν Κύριο μπροστά σέ ὅλο τὸν λαό του. Δόξα... Καὶ νῦν... Ὁ Μονογενὴς Υἱός... (Συλλειτουργικό. Σελ. 54). Ἀντίφωνο Γ'.</p> <p>Στίχ. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο, διότι εἶναι ἀγαθός, διότι εἶναι αἰῶνιο τὸ ἔλεός του. «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν...». (Ὅπως παρακάτω).</p> <p>Στίχ. Ἄς τὸ ὁμολογήσει λοιπὸν ἡ γενιά τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός, διότι εἶναι αἰῶνιο τὸ ἔλεός του.</p> <p>Στίχ. Ἄς τὸ ὁμολογήσει λοιπὸν ἡ γενιά τοῦ Ἀαρῶν, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός, διότι εἶναι αἰῶνιο τὸ ἔλεός του.</p> <p>Στίχ. Ἄς τὸ ὁμολογήσουν λοιπὸν ὅλοι ὅσοι εὐλαβούνται τὸν Κύριο, ὅτι εἶναι ἀγαθός, διότι εἶναι αἰῶνιο τὸ ἔλεός του.</p> <p>Εἰσοδικόν. Ἄς εἶναι εὐλογημένος αὐτός πού ἐρχεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Εἶναι Θεός καὶ Κύριος καὶ ἀποκαλύφθηκε σ' ἐμᾶς. Σῶσε, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐμᾶς πού σοῦ ψάλλουμε, Ἀλληλούια. Ἀπολυτίκια. Πιστοποιώντας (βεβαιώνοντας) τὴν Ἀνάσταση ὅλων πρὶν ἀπὸ τὸ Πάθος σου, ἀνέστησες τὸ Λάζαρο ἀπὸ τοὺς νεκρούς, Χριστέ Θεέ μας· Γί' αὐτό κι ἐμεῖς, ὅπως τὰ παιδιά, κρατώντας τὰ σύμβολα τῆς νίκης φωνάζουμε σ'</p>
---	--	--

θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ
Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρᾶζομεν·
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐποχούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν
αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω
βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ἀναγνώσματα.

Ὁ Απόστολος

Πρὸς Φιλιππησίους. (Δ', 4-9).

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν
ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν
ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε,
ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δέήσει, μετὰ
εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς
τὸν Θεόν, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα
πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ
νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν,
ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια,
ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφημα, εἴ τις
ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε, ἃ καὶ
ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ

ἐσένα τὸν Νικητὴ τοῦ θανάτου· Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό,
ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται, στό ὄνομα τοῦ
Κυρίου

Ἀφοῦ θαφτήκαμε μαζί σου μέ τό Βάπτισμα, Χριστέ
Θεέ μας, γίναμε ἄξιοι γιά τήν ἀθάνατη ζωή μέ τήν
Ἀνάστασή σου, καὶ ἀνυμνώντας κρᾶζομε· Δόξα στὸν
Ὑψιστο Θεό, ἃς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἐρχεται ἐκ
μέρους τοῦ Κυρίου.

Κοντάκιο.

Ἀνεβασμένος ἐπάνω στό θρόνο στὸν οὐρανό, καί
στό πουλάρι ἐπάνω στή γῆ, Χριστέ Θεέ μας, δέχθηκες τή
δοξολογία τῶν Ἀγγέλων καὶ τὸν ὕμνο τῶν παιδιῶν πού
φώναζαν· Εἶσαι δοξασμένος, Ἐσύ πού ἐρχεσαι νά ξανα-
καλέσεις τὸν Ἀδὰμ κοντά σου.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Φιλιππισίους. (Δ', 4-9).

Ἀδελφοί, χαίρετε μέ τή χάρη τοῦ Κυρίου πάντοτε·
Πάλι θά πῶ, χαίρετε· Ἡ ἐπιείκειά σας ἃς γίνεῖ γνωστή
σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος πλησιάζει νά ἔλθει.
Μὴ κυριεύεσθε ἀπὸ ἀγωνιώδη φροντίδα, ἀλλά γιά κάθε
τί μέ τήν προσευχή καὶ τῇ δέηση τὰ αἰτήματά σας, νά τὰ
κάνετε γνωστά στὸν Θεό μέ εὐχαριστία. Καὶ ἡ εἰρήνη
τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνᾷ κάθε νοῦ, θά προφυλάξει τίς
καρδιές σας καὶ τίς σκέψεις σας, μέ τή χάρη τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Λοιπόν, ἀδελφοί μου, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα
εἶναι σεμνά, ὅσα εἶναι δίκαια, ὅσα εἶναι ἀγνά, ὅσα εἶναι
ἀγαπητά, ὅσα ἔχουν καλή φήμη, καὶ ὅποιαδήποτε
ἀρετὴ, καὶ ὅτιδήποτε εἶναι ἀξιέπαινο, αὐτά νά σκέπτε-

εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (IB'. 1-18).

Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήγον τῶν Ἰουδαίων καὶ

σθε· Αὐτὰ πού μάθατε καὶ πήρατε καὶ ἀκούσατε, καὶ εἶδατε σ' ἐμένα, αὐτὰ νὰ πράττετε· Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θά εἶναι μαζί σας.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (IB'. 1-18).

Ἐξ ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἔμενε ὁ Λάζαρος πού πέθανε, τὸν ὅποιον ὁ Ἰησοῦς ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Τοῦ ἔκαναν λοιπὸν δεῖπνο ἐκεῖ καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε· Καὶ ὁ Λάζαρος ἦταν ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς πού κάθονταν μαζί του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία λοιπὸν ἀφοῦ πήρε μία λίτρα (128 γραμμάρια) μύρου ἀπὸ νάρδο (εἶδος ἀρωματικῆς Βαλεριάνας) γνήσιο καὶ ἀκριβό, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σκούπισε μὲ τὰ μαλλιά της τὰ πόδια του· Καὶ γέμισε τὸ σπίτι ἀπὸ τὴν εὐωδιά τοῦ μύρου. Λέγει λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς Μαθητῆς του, ὁ Ἰούδας ὁ γιὸς τοῦ Σίμωνα ὁ Ἰσκαριώτης, πού ἐπρόκειτο νὰ τὸν παραδώσει· Γιατί αὐτό τὸ μύρο δὲν πουλήθηκε τριακόσια δηνάρια, νὰ δοθεῖ στοὺς φτωχοὺς; Τὸ εἶπε ὅμως αὐτό ὄχι γιατί ἐνδιαφερόταν γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ γιατί ἦταν κλέφτης καὶ κρατοῦσε τὸ φτωχικὸ ταμεῖο τους, καὶ κατακρατοῦσε κρυφὰ τὰ χρήματα πού ρίχνονταν σ' αὐτό. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· ἄφησέ την ἡσυχῇ. Αὐτό τὸ μύρο τὸ φύλαγε ὡς προμήνυμα τῆς ταφῆς μου. Τοὺς φτωχοὺς πάντοτε τοὺς ἔχετε μαζί σας, ἐμένα ὅμως δὲν θά μέ ἔχετε πάντοτε. Πληροφορήθηκαν λοιπὸν πολλὰ πλήθη Ἰουδαίων ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὄχι μόνο γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δοῦν καὶ τὸν Λάζαρο, τὸν ὅποιον ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς. Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς

ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

ἀποφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρο, διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους πηγαιναν γι' αὐτόν καὶ πίστευαν στὸν Ἰησοῦ. Τὴν ἐπομένη ἡμέρα πλῆθος πολὺ πού ἦλθε στὴν ἑορτή, ὅταν ἀκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς στὰ Ἱεροσόλυμα, πῆραν τὰ κλαδιά τῶν φοινίκων καὶ βγῆκαν νὰ τὸν προῦπαντήσουν καὶ φώναζαν· Δόξα καὶ τιμὴ σ' Αὐτόν, ἅς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου, ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ βρῆκε ἓνα γαῖδουράκι, ἐκάθισε ἐπάνω του, ὅπως ἦταν γραμμένο· Μὴ φοβᾶσαι, κόρη μου Σιών, νὰ, ὁ Βασιλιάς σου ἔρχεται καθισμένος ἐπάνω σέ πουλάρι ὄνου. Αὐτὰ βέβαια δὲν τὰ κατανόησαν οἱ Μαθητές του στὴν ἀρχή, ἀλλὰ ὅταν δοξάσθηκε (ἀναστήθηκε) ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν, ὅτι αὐτὰ ἦταν γραμμένα γι' Αὐτόν καὶ αὐτὰ τοῦ ἔκαναν. Ἔδινε λοιπὸν τὴ μαρτυρία του τὸ πλῆθος πού ἦταν μαζί του, ὅταν φώναξε τὸν Λάζαρο ἀπὸ τὸ μνήμα, καὶ τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Γι' αὐτό καὶ τὸν προῦπάντησε τὸ πλῆθος· Γιατί ἀκουσε ὅτι Αὐτός ἔκανε αὐτό τὸ μεγάλο θαῦμα.